

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, MARCH 20, 1941

LETO XLIV. — VOL. XCLIV

Hitler je začel silneje pritiskati na Jugoslavijo, ki se ne vda

MATI SE POSLAVLJA OD SINOV-VOJAKOV

Kongresnica iz 22. distrikta (Cleveland in okolica), Mrs. Frances Bolton, se poslavlja od svojih sinov, ki sta odšla v ameriško armado. Oba sta rezervna častnika in sicer je na levo poročnik Kenyon C. Bolton, na desno poročnik Oliver P. Bolton. Mrs. Bolton je edina članica kongresa (izmed petih kongresnic), ki ima sinove v armadi Strica Sama.

Bolj ko se pritiska nanjo, bolj se Jugoslavija upira. — Hitler je svoje obljube zvišal; poleg Albanije baje ponuja Jugoslaviji tudi Istro (ampak šele po vojni).

PODPIS POGODBE JE ZOPET ODLOZEN, BAJE DO 26. MARCA

Belgrad. — V nemško-jugoslovanskih dogovorih je zopet nastal zastoj in dasi se je določilo sredo (včeraj) kot absolutno zadnji dan, ko mora biti podpisana nenapadalna pogodba med obema državama, pa se poroča iz zanesljivih virov, da se je vsa stvar preložila do konca drugega tedna, "ali pa še dlje." Temu je krivo največ to, ker je prišla nemška diplomacija z novimi zahtevami k Jugoslaviji.

Dasi pritiska Nemčija že od 14. februarja na Jugoslavijo za pristop k osovšču, pa je nemško časopisje šele včeraj objavilo vest, da se vrše tozadevni dogovori med obema državama. Nemci so začeli naenkrat peti slavo Jugoslovonom in se jim sladkati, ko trdijo, "da je sodelovanje z Jugoslavijo dragoceno, ne samo radi tega, ker je ta država važen faktor za mir v sedanjem političnem položaju, ampak da je Jugoslavija tudi garancija za miren razvoj na Balkanu po tej vojni." V enakom tonu piše tudi italijansko časopisje.

Nemški viri trdijo, da bo nenapadalna pogodba podpisana enkrat drugi teden in da se je stvar preložila že trikrat, je največ kriva "prestava pogodbe." To je jako prozorna trditvev Nemcev, ker glavni vzrok, da se pogodba ni podpisala je bil vzklit naroda proti vsaki koncesiji Nemčiji.

Nemčija je prišla zdaj na dan z novimi zahtevami. Kakor se zagotavlja od zanesljive strani, je Hitler obnovil svoje prve zahteve, dodal še nekaj novih, a obenem tudi nekaj več obljubil. Nemčija zahteva dovoljenje za prevoz svojih čet preko Jugoslavije skozi dolino Moravo in Vardar ter preko Makedonije do Grčije in Albanije. Dalje zahteva uporabo jugoslovanskih železnic za prevoz municije v Bolgarijo, Albanijo in Grčijo. Vrh vsega tega bi pa Nemčija rada tudi zrakoplovne pristane po Jugoslaviji.

Poleg tega zahteva Nemčija od Jugoslavije, da slednja dovolji Nemčiji poslati ji tehnične strokovnjake, da se zviša produkcija surovega materiala in pa živili.

Jugoslovanska vlada je te zahteve zavrnila, dovolila pa je prevoz nemških bolniških vlačkov, kakršno dovoljenje imata sedaj Grčija in Italija. Jugoslavija bo dovolila prihod gotovega števila tehnikov, in pa prevoz vojnih potrebščin za nemško armado v zapečatenih vozovih.

Toda Nemčija je v zadnjem trenutku zahtevala, da se sprejme njene prvotne zahteve in še nekaj novih, za kar je obljubila nekaj novih koncesij Jugoslaviji, "po vojni." Poleg drugega Nemčija obljubuje, da ko bo Nemčija narekovala po tej vojni premirje, da bodo ostale meje Jugoslavije nedotaknjene, vrhu tega bo pa dobila Jugoslavija (po vojni, kakopak) severno Albanijo do reke Drine, prehod do Soluna, ali pa morda celo sam Solun in da se bodo spremenile meje v Istri. (Hitler ne omenja Postojne, Idrije, Gorice, Trsta, ampak samo tisto kamenje v Istri).

Da pa Nemčija še nima Jugoslavije v pesteh kaže to, da je bil bivši premier Stojadinović izgnan na Grško. Saj je bil prav Stojadinović tisti, ki je podpisal prijateljsko pogodbo z Italijo leta 1937 in je bil znan kot velik oboževatelj Hitlerja in Mussolinija.

Medtem ko se mesta po Jugoslaviji pogovarjajo samo o politiki, pa narod skrbi bodoča letina. V februarju je bilo lepo vreme, da je lepo kazala ozimina, v marcu se je pa vrnila zima, začelo je zmrzovati in dva palca visoka ozimina je skoro vsa pomrzla. Nekateri pravijo, da bo letošnja slabša letina kot lansko leto.

Anglija bo dobila iz Amerike lahke ladje, pravi Knox

Washington. — Mornariški tajnik Frank Knox je izjavil, da bodo dalec Zed. države kot prvo pomoč Angliji lahke ladje, kot zasledovalce podmornic, torpedne čolne in enake. Knox je tudi povedal, da je prišla iz Anglije prošnja, da bi smela v ameriških ladjedelnicah popravljati svoje poškodovane ladje.

Ko so vprašali, če bodo dalec Zed. države Angliji tudi nadaljne rušilce, ni hotel odgovoriti. Izjavil pa je, da ni slišal, da bi dali Angliji kaj ameriških križark.

Ko so vprašali mornariškega tajnika, kaj delajo štiri ameriške križarke in devet rušilcev v Novi Zelandiji in Avstraliji (v sumljivi bližini Japonske), je odgovoril, da so tam samo na "prijateljskem obisku."

K molitvi in pogrebu

Članice društva sv. Ane, št. 4 SDZ se prosi, da se zbere v petek zvečer ob osmih v Frank Zakrajškem pogrebnem zavodu, da izkažete zadnjo čast sestri Pavlini Lekše, v soboto ob 8:30 se pa udeležite pogreba.

K molitvi

Članice Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete so prošene, da se zberejo jutri večer ob 7:30 na 1533 E. 172. St. k molitvi za pokojno sestro Ano Krašec, v soboto naj se pa udeležite pogreba.

Ne pomagaj nič!

Ne glede na to, če je sinoči zopet zapadlo nekaj fajf snega in da se še vedno tiščimo peči, toda pomlad je tukaj! Po ukažu koledarja nastopimo pomlad nocoj ob 7:21.

Sheboygan, Wis. — Dne 6. marca je v bolnišnici umrl rojak Valentin Kaker, star 58 let in doma menda iz Štajerske. Druge podrobnosti o njem niso znane.

SDZ proti zvezi z osiščem

V današnjem "Glasu SDZ" čitamo sledečo brzojavko, ki jo je odposlala Slovenska dobrodelna zveza 15. marca na jugoslovanskega premierja Cvetkoviča v Belgrad:

"G. Dragiša Cvetkovič, premier Jugoslavije, Beograd, Jugoslavija.

"V imenu 14 tisoč Slovencev, Hrvatov in Srbov, spadajočih k Slovenski dobrodelni zvezi v Clevelandu, Ohio, prosimo Vašo Ekselencijo, da se ne uklonete našim dednim sovražnikom in da ne sklenete nobene zveze z osiščem.

"Ne dopustite, da bi sovražne trupe gazile po naši mili Jugoslaviji.

"Članstvo naše organizacije stoji trdno na strani demokracije in ob strani našega predsednika Roosevelta, kateri zastopa poštena načela, na katerih bo končno tudi zmaga.

"Za Slovensko dobrodelno zvezo:

Joseph Ponikvar, gl. preds.
John Gornik, gl. tajnik,
Joseph Okorn, gl. blag.

Čestitamo naši SDZ, ker se zaveda odgovornosti ki jo nosimo tudi ameriški Slovenci glede bodoče usode Jugoslavije!

Angleži pripravljajo Nemcem presenečenje na Balkanu

Nemčija se boji napasti Grčijo, dokler ni gotova Jugoslavije

Belgrad, 19. marca. — Medtem kot so v teku razgovori med Jugoslavijo in Nemčijo, se pripravljata Turčija in Grčija za obrambo proti Nemčiji. Turški zunanji minister Saracoglu je letel v avijonu v Egipt, kjer se bo posvetoval z angleškim zunanjim ministrom Edenom.

Iz Aten se poroča, da so se setali guvernirji turške in grške vojske na Adrianoplu na bolgarsko-grški meji. Grčija pripravila 500.000 mož močno armado, ki jo z angleškimi četami ustara Nemeze iz Bolgarije. Grčija je postavila na albanski fronti 300.000 mož.

Turško časopisje izjavlja, da se samo Anglija prepereči z Nemčijo zmagati na Balkanu. In Anglija "Tan" piše, da se Nemčija boji napasti Grčijo, dokler ne bo gotovo, kaj bo storila Jugoslavija. Turški državnik so prepričani, da pripravlja Anglija veliko presenečenje za Nemčijo na Balkanu in ne bo dopustila iniciative v rokah Nemcev.

Iz Grčije so dospelje danes veščine, da je začela Anglija dovažati grške bombnike ameriške izdelave, ki jih je pripeljala iz Amerike.

Roosevelt na oddihu

Washington, 19. marca. — Predsednik Roosevelt se je danes odpeljal proti Floridi, kjer bo ukrcal na jahto Potomac in se odpeljal za nekaj dni ritarit na morje.

Poslanska zbornica je odobrila 7 bil

Washington D. C. — Poslanska zbornica je z 336 proti 55 glasovom v sredo odobrila Rooseveltov predlog za sedem milijonov dolarjev, da se zgradijo ladje, tanke, letala in municija za Anglijo, Grčijo in Kitajsko. Predlog pride drugi teden na glasovanje v senatu.

Predstava za pomoč Grkom

Na 26. marca se bo vršila v Metropolitan Palace in State velik predstava, katere čisti dohodki bodo šli za odpomoc Grkom v Evropi. Vstopnice bodo po dohodku in sedeži ne bodo rezervirani. Najmanj dvajset aktov bo nastopilo. Sodelovale bodo bolnišniške radijske moči in pa predstava igralci. Obenem, da bo predstava res vredna svoje vrednote, pa bo vsak, ki jo pogleda, pomagal nakupiti zdravila, obleke in živeža stiskanemu grškemu narodu, ki se bori za svojo svobodo proti italijanskim fašistom.

Skupno obhajilo

Članice podružnice št. 32 SZZ v Clevelandu sv. Kristine ob sedmih urah sv. obhajilo. Zbirajo se v prostorih št. 6-45 v spodnjih šolskih prostorih. Članice naj si pripno rešiti dekleta naj pridejo pa v prostorih.

V bolnišnici

Mrs. Josephine Jazbec iz 7305 Myron Ave. se nahaja v St. Lukes bolnišnici, kjer se je morala podvreči operaciji na slepih očeh. Želimo ji, da operacijo srešno prestala.

Amerika dela načrte za varno pošiljatev materiala v Anglijo

Washington, D. C. — Vse ugiblje, kako bi se zavarovalo ameriške pošiljke v Anglijo, da jih sproti ne potopi Hitler, ki preži nanje z letali in podmornicami pri Angliji. Nekateri mislijo, da bi dalec Zed. države za spremstvo bojne ladje, toda to bi znalo zaplesti Ameriko v vojno z Nemčijo.

Zato so državniški mnenja, da bi ali dalec Zed. države še več rušilcev Angliji, katere bi obratovali angleški mornarji, ali pa bi raztegnile nevtralnno zono dlje na Atlantik, da bi imele angleške bojne ladje krajšo pot za spremstvo svojih ladij in pa da nemške podmornice ne bi mogle tako daleč na Atlantik.

Vile rojenice

Družini Mr. in Mrs. Howard Černe so prinesle vile rojenice krepkega fantka-prvorojenca. Mati in dete se dobro počutita v St. Luke's bolnišnici. Tako je postal poznani zlatar, Mr. Frank Černe, prvič stari ata. Naše čestitke vsem skupaj!

Važna seja

Člani društva Dvor Baraga št. 1317 COF imajo jutri večer ob 7:30 svojo redno mesečno sejo v navadnih prostorih.

ROOSEVELTOV KLOBUK SE JIM DOPADE

Hollywood, Cal. — Filmska igralca Edward Robinson in Melvyn Douglas sta plačala za star Rooseveltov klobuk nič več in nič manj kot \$3.200. To je klobuk, ki ga je Roosevelt nosil v vseh treh predsedniških kampanjah, pa ga je bil podaril igralcu Hersholtu z izjavo, da tega klobuka zdaj pač ne bo več potreboval.

Filmski igralci, ki so vsi hoteli imeti ta klobuk, so ga dali v svojem klubu na javno dražbo. Izklicatelj je bil Edward Arnold, predsednik zveze filmskih igralcev.

Bežimo, Nemci gredo

Vsi ameriški časopisi so polni poročil o neki nemški mornarici, ki jo je baje poslal Hitler proti Ameriki. Da se navidnim Amerikancem le ljubi pisati o taki stvari! Sababot Hitler malo ceni našo bojno mornarico, armado in letala, da si upa poslati sem eno samo podmornico! Pamet, fantje, pamet!

Ameriška letala so že v Afriki pri Angležih

Kaira. — Anglija ima v Afriki zbrano armado, kakršna še ni nikdar stala na tej zemlji. Dospelo so čete iz Avstralije, Nove Zelandije, Indije, iz raznih afriških kolonij. Tem so se pridružili francoski, poljski, češki in belgijski prostovoljci, ki dnevno dohajajo od vseh strani.

Dasi ima Anglija razne fronte v Afriki pa to ne zmanjšuje njih moči, ker dnevno prihajajo nove čete, obenem je začel pa že prihajati vojni material tudi iz Zed. držav. Tako je dospel iz Amerike že več sto bojnih letal tu sem.

Hitro avanziral

Joseph Cekada iz 1119 E. 177. St., ki je stopil v ameriško armado septembra, 1939, je bil povišan v narednika. Čestitamo!

Roosevelt je imenoval enajst mož za poravnavo delavskih sporov

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je ustvaril nov odbor, sestojec iz 11 mož, katerih naloga bo, da poravnava delavske spore v obrambeni industriji. Načelnik tega odbora je Clarence Dykstra, predsednik državne univerze v Wisconsinu.

Roosevelt je rekel, ko je ustanovil ta nov odbor, da je v sedanji krizi potrebno, da delavci kot delodajalci gledajo na to, da ne zastane delo, ki je potrebno za narodno obrambo.

Industrijalec, ki je dvignil Hitlerja, je sedaj zaprt

Vichy, Francija. — Fritz Thyssen, nemški industrijalec in milijonar, ki je storil več kot kdo drugi, da je prišel Hitler do moči, je sedaj zaprt v konfinaciji v Dachau. Leta 1939 se je sprl s Hitlerjem radi nemško-ruske zveze in je zbežal iz Nemčije. Prošlo jesen ga je aretirala francoska policija in ga izročila Nemčiji.

Grob v Penna

Včeraj zjutraj je po dolgi in mučni bolezni preminila v Allenwood bolnišnici v Pennsylvaniji Mrs. Mary Rosenberger, rojena Slopko, stanujoča na 156 Maplewood Ave., Ambridge, Pa. Zapuška žaluječega soproga, sina Johna in hčere: Mary, Frances, poročena Clay in Margaret, v Clevelandu pa zapuška brata Antona Slopko.

Vabilo na sejo

Nocoj se vrši zelo važna seja društva sv. Helene, št. 193 KSKJ. Članice se opozarja, da se gotovo vse udeležite.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 66 Thurs., March 20, 1941

Narod v domovini je spregovoril

Najnovejše vesti iz Jugoslavije javljajo, da je prav malo manjkalo in v domovini bi bila izbruhnila revolucija proti vladi oziroma kot v protest proti pristopu k osišču. Vlada, ki je bila že na tem, da vrže Jugoslavijo v naročje osišču, se je ustrašila odločnega naroda in domovina je še svobodna in samostojna. Narodu se je pridružila tudi jugoslovanska vojska, ki se je odločno izrekla proti vsakemu kompromisu z Nemčije oziroma z osiščem. In kadar imata besedo taka dva činitelja kot je narod in armada, tedaj se mora vlada podati. Tako je v Jugoslaviji, tako je i povsod drugod na svetu. Vlada ima le tam besedo in vso moč, kjer ima za seboj armado. Če bi vlade v Nemčiji, Italiji, Rusiji in Japonski ne imele za seboj armade, bi narod najbrže obračunal s svojimi tlačitelji. V Jugoslaviji je torej še toliko lepše, ker sta narod in armada istega mišljenja.

Na 6. marca zvečer se je vlada odločila, da napravi pogodbo z Nemčijo. Narodu se je pripovedovalo, da je to potrebno, ako se hoče Jugoslavija rešiti vojne in če hoče ostati svobodna. Tada narod se je kmalu znašel in v Belgrad so prišli bani iz Slovenije, Hrvaške, Črne gore, Macedonije, Hercegovine in Srbije, ki so povedali vladi brez ovinkov, da je narod na tem, da pobuni, ako sklene vlada kak kompromis z Nemci. Generalni štab je potegnil z narodom in vlada je uvidela, da mora odnehati, vsaj toliko časa, da se narod pomiri.

Na 5. marca pa do danes veje po Jugoslaviji čisto druga sapa in država, ki je trepetala še pred nekaj dnevi pred silno nemško inočjo, je postala zdaj že bolj samostojna. Kaj se je zgodilo? Mnogo stvari, ki so dale vladi čisto drugo mnenje o položaju. Prvo je bilo to, da se je narod izrekel proti vsakemu kompromisu z osiščem, drugo je bilo to, da sta se Grčija in Turčija odločno izjavili, da se bosta postavili Nemčiji po robu, če pride ropat po njihovi zemlji, tretje je bilo to, da je začela kar nenadoma izkrcavati Anglija v grških pristaniščih svojo afriško armado in četrti je bilo pa to, da je zaklical predsednik Roosevelt Balkancem, naj vzdrže, ker pomoč prihaja. Ta mogočni glas iz Amerike od največje in najbogatejše demokracije na svetu, je vлил novega poguma Balkancem. Ta glas iz Amerike, spremljan od tisočev apolov zavednih ameriških Slovencev, Hrvatov in Srbov je najbrže preprečil, da ni Jugoslavija že danes kot polnomočna zaveznica največjih barbarov v zgodovini človeštva: nacijev, fašistov in Japoncev.

Nekateri "temeljiti poznavalci" razmer v Jugoslaviji bi radi povedali svetu, da "Jugoslavlani niso zmorni nastopiti resnično ujedinjenu proti svojemu sovražniku." To je laž in kdor to trdi je ali bedak, ali pa je podkupljen od Hitlerja in Mussolinija s željo, da bi svet, zlasti pa predsednik Roosevelt, obrisal prah s čevljev nad usodo Jugoslavije. Prav pred dvema dnevi je prišlo poročilo iz Jugoslavije, da ni bil narod še nikdar tako edin kot je ravno v teh kritičnih časih in da gre med narodom samo en glas in ta je: ne k osišču!

Če bo Jugoslavija ostala trdna na tem stališču, da se pod nobeno ceno ne poda, bo to za njeno bodočnost vitalnega pomena. Fakt je, da se bliža moč diktatorjev zatonu in ne bo dolgo, ko bo strta moč Hitlerja in Mussolinija. Kaj se bo tedaj zgodilo z njiju zavezniki? Kaj bo potem rekla Madžarska, Romunska in Bolgarija? Kaj bo rekel Stalin v Moskvi, ki si je dozdaj delil plen s Hitlerjem?

Po našem mnenju je ni sile na svetu, ki bi mogla pregnati združene Anglijo in Zed. države. Ne samo, da je ni sile na svetu, ampak gremo v svoji trditvi še dlje in pravimo, da niti vse sile sveta, združene v eno moč, ne morejo premagati Zed. držav in Anglije, če strnejo skupaj svoje armade, svoje orožje in svojo produkcijo.

Naj nikdo ne misli, da drvi predsednik Roosevelt slepo po klancu nizdol, ko trdi, da bodo demokracije zmagale nad diktatorji. Roosevelt je priznan kot največji diplomat sodobnega časa in kot tak ve, kaj govori in ve kaj dela, ko je obljubil demokracijam na razpolago vse, kar premore Amerika in to toliko časa, dokler ne bo uničen zadnji diktator.

In nied temi, ki jim je Roosevelt obljubil svojo pomoč, je tudi Jugoslavija. Če bo torej Jugoslavija poslušala Roosevelta, je njena bodočnost zagotovljena. In ko bodo Zed. države, ki bodo tista sila, ki bo uničila nacije in fašiste, delale obračun, tedaj bodo tudi plačevale tiste, ki so jim stali na strani in pomagali streti totalitarne pasjeglavce. Nemčija in Italija, pa tudi morda Rusija, bodo dajale račun od svojega hiševanja. Tedaj bodo prišle pred sodnika, pred Zed. države, tiste države, ki zdaj trpe pod jarmom diktatorjev. In Zed. države bodo jemale mogočnejšem in dajale zatiranim in teptanim.

In tedaj bo prišel dan tudi za naše zaslužnjene brate v Primorju, in na Koroškem, da bodo stopili pred mogočnega Strica Sama in ga prosili, naj jih zopet združi s svojimi brati in sestrami v prelepi Jugoslaviji.

Toda eno je zdaj potrebno in to je, da Jugoslavija sodeluje z Rooseveltom, da se ravna po njegovih nasvetih. Naj se mu brez skrbi zaupa, kajti Roosevelt ji ne bo svetoval slabo, niti ne bo zahteval od nje nekaj nemogočega. Največja demokracija na svetu bo gledala na to, da pomaga vsem, ki verujejo v njene principe, v svobodo in neodvisnost. To smo imeli v smislih tudi mi, ko smo poslali na jugo-

slovansko vlado apel, naj se ne poda zahtevam nacijev in fašistov. Vedeli smo, da stoji za nami predsednik Roosevelt, poveljnik največje bojne mornarice na svetu, vrhovni poveljnik ameriške armade in predstavnik 130,000,000 naroda, ki je pripravljen dati vse da se vzpostavi na svetu zopet mir, da zavladajo po svetu zopet svoboda vsem narodom, ki se jim je tako krivično vzela.

Vedeli smo, da bo odprl veliki Roosevelt srce tudi naši Jugoslaviji, ako se ta obrne nanj in mu potoži svojo stisko, če mu pove, da sovraži nacizem in fašizem in da želi pomagati pri ustvarjanju svetovne demokracije, ki bo edino pravi "novi red."

In Roosevelt je spregovoril ter obljubil pomoč, pa bo tudi držal besedo, če bo držala besedo i Jugoslavija in stala neomajana na principu svobode, demokracije in neodvisnosti.

BESEDA IZ NARODA

Društvo sv. Kristine, št. 219 KSKJ

V nedeljo, 16. marca, so nas naš dušni pastir pozvali, da se zberemo k skupni velikonočni spovedi 22. marca zvečer in potem v nedeljo, 23. marca, pa k skupnemu obhajilu pri sv. maši ob sedmih zjutraj.

Dragi člani in članice, prosim vas, da se udeležite v polnem številu. Pridite z znakom ter pokažite, da je naša jednota katoliška in bodite ponosni, da ste člani KSKJ. Vsak naj svoje versko prepričanje tudi javno pokaže in da se ne sramuje biti praktičen katoličan, kdor si tega ne upa ali sramuje. Ta se sam obsodi, da ni dober član naše jednote.

Če so nasprotniki ponosni na svoje prepričanje in se javno pokažejo kakšne barve so, zakaj bi se mi sramovali?! Kristus je rekel: "Kdor se mene sramuje pred svetom, tega se bom jaz sramoval pred svojim očetom, ki je v nebesih."

Zatorej dragi člani in članice, pokažite se v nedeljo pri sedmi sv. maši, da ste dobri katoličani in katoličanke in tudi dobri člani naše katoliške jednote. Zbiramo se ob 6:45 v dvorani.

Torej člani in članice društva sv. Kristine, št. 219 KSKJ, pridite v nedeljo v velikem številu in prinesite s seboj tudi društvene regalije. Spovednih listkov imam dovolj na rokah, le pridite. Pozdrav.

Terezija Zdešar, tajnica.

Slike smo gledali

Girard, O.—Zadnje soboto je Mr. Anton Grdina kazal pri nas slike in sicer v Slovenskem domu v Girardu. Ljudje so bili zelo zadovoljni. Da je res, mi je bil dokaz, ko je neki moški prišel k meni, ko je bila slikovna predstava že končana, in mi je rekel, da naj bi vprašal Mr. Grdina, če bi hotel še enkrat pokazati slike.

Seveda tega nisem naredil, ampak sem povedal rojaku, da to ni mogoče, ker bo Mr. Grdina naslednji dan kazal te slike v Clevelandu in ne more ostati pri nas kar celo noč, kajti ura je bila že čez 11. Rekel pa sem mu, da če bo tako želja naših rojakov, pa bomo raje še enkrat povabili Mr. Grdina z njegovimi slikami v Girard, da se jih bomo dodobra nagledali. Bilo je splošno zadovoljstvo med navzočimi.

Ko je pa predsednica ženskega kluba vprašala Mr. Grdina, koliko so mu dolžne za njegov trud, je rekel, da samo za gazolin, kolikor ga njegov avto porabi iz Clevelanda do Girarda in nazaj. Tedaj pa so ženske sklenile, da bi mu dale \$15, kar bi ne bilo prav nič pretirano, a Mr. Grdina jih ni hotel vzeti, ker je rekel, da njegov avto ne porabi toliko gazolina in zato je izročil \$10 nazaj predsednici, češ, da je \$5 prav dovolj za njegovo delo. Torej iz tega vidimo, da on ne bo za bogatil s kazanjem slik.

V imenu ženskega kluba se vam najtopleje zahvaljujemo za Vaš trud in prijazen čas, ki ste nam jo tukaj izkazali in vsi navzoči so bili jako zadovoljni s slikami. Pozdrav,

John Anžiček.

Naš poklic in naša dolžnost

Piše A. Grdina

Času primerno se mi zdi nekaj napisati pod zgornji naslov "Naš poklic in naša dolžnost." Prvič zato, ker je sedaj postni čas, ki je za katoličane tako rekoč najpomembnejši čas celega leta in vsako leto najvažnejši čas v našem življenju, če pomislimo, da smo katoličani z tako vzvišenimi idejami in poklicem, kot si ga sploh more človek predstavljati in domišljati.

Še ni dolgo, ko sem pisal o božičnem času, ko se je naša mati sv. katoliška Cerkev veselila spomina rojstva našega Zveličarja, katerega se je veselila nedolžna mladina in znjo je bil tega nedolžnega veselja prežet ves katoliški svet, ko je v tem novorojenem Detetu gledal poln upanja, da ga bo to Dete, ki je obenem tudi kralj vseh kraljev ter vladar in stvarnik sveta tudi osrečilo. Vse cerkvene pesmi so oznanjale mir in veselje ljudem na zemlji, to je, vsem tistim, ki bodo v Njega zaupali, verovali in izpolnjevali njegove nauke. Gledali smo Ga, kot srečno dete v varstvu Njegove presv. Matere in varuha sv. Jožefa.

Toda čitali pa smo v evangelijski, kako kratko je bilo to Njegovo srečno in mirno življenje na tem svetu. Oglasil se je kralj Herod in On, ki je ustvaril svet, je moral preganjan po svetnih vladarjih bežati v pregnanstvo. Komaj 12 let pozneje pa ga že vidimo učenega v templju, ko je razlagal starim učenjakom resnice, nad katerimi so se čudili ter so v njem spoznali, da je nekaj več kot navaden človek.

Dalje nas pripelje sv. evangelij v postni čas, da v tem času premišljujemo o sv. resnicah našega odrešenja in prihodnjega življenja po smrti, če bomo živeli po naukih Kristusovih in po naukih sv. Cerkve, katero je On ustanovil. V tem je zapopadna vsa naša vera. Brez te vere ne moreš biti katoličan in tudi ne izveličan. Tako nas uči sv. Cerkev in ta uči čisto resnico. To moramo premišljevat i v postnem času.

Kdor nima volje, da bi bil sodelen naukov in klicev sv. Cerkve, ta tudi ne more biti sodelen Njegovega zasluženja, ko je prišel na svet in dal svoje življenje za odrešenje sveta. To velja za vse ljudi, vseh časov, ki lahko postanejo deležni vseh teh milosti, če le sami tako hočejo.

Teh par vrstic sem vam napisal zato, da vas pripeljem v duhu do tega, da bi se spomnili kaj so vaše in moje dolžnosti. Dalje nameravam napisati par misli, kaj moramo storiti, da bomo deležni vseh Kristusovih obljub. Omeniti pa moram, da smo katoličani v tem oziru, da tako rečem, zanikerni ali površni. Premnogi si mislimo, da je že to do-

volj, da se samo izrečemo, da smo katoličani in da bomo radi tega že kar gorki zleteli v nebesa brez da bi še kaj drugega storili za svoje zveličanje po smrti. S tem pa se varamo, seveda zato, ker se nam tako brezskrbno življenje dopade, kajti živeti malo bolj spokorno in samozatajevalno, pa nam je neprijetno in neljubo. Zato se motimo, če mislimo, da je že dovolj nazivati se kristijana, a storiti kaj več v tem oziru, pa bi bilo od naše strani preveč in naj to delajo tisti, katere veseli in so za tako bolj spokorno življenje že nekako določeni.

Vsi ljudje smo ustvarjeni enako, z vsemi telesnimi slabostmi. Vsi ljudje smo prešli vse te lastnosti od svojih staršev. V življenju smo se pa razšli na razna pota ter smo tudi različno vzgojeni. Vzgoja se je vršila v različnih okoliščinah in priložnostih in veliko vpliva na vzgojo tudi okolica in družba, v kateri se nahajamo. Kajti o posmrtnem življenju je precej različnega naziranja. Nekaterim je ta beseda o posmrtnem življenju v posmeh, drugim pa je sveta resnica, mnogim pa še vedno velika uganka.

Tisti, ki se vesele v veri sprejeti večno življenje po smrti, se tega postnega časa vesele. Zanje je ta čas dragocen, čeprav ni prijeten za telo, pa je toliko bolj tolažilen za dušo. Postni čas je čas pokore.

V ta namen je določen čas 40 dni, kot v spomin na 40 dnevni post našega Zveličarja, ki si je bil naložil to pokoro iz ljubezni do človeštva, kar je isto doseglo brez svojega posebnega zasluženja, kakor smo mi prešli svoje življenje brez našega zasluženja. Hvaležni pa moramo biti vseeno, da živimo in da smo ljudje in ne kake živali. Zato smo pa dolžni, da svojo hvaležnost tudi dejansko pokažemo, za kar nam je obljubljeno večno življenje, o katerem pravi sv. pismo, da ga ne more razodeti noben jezik in nobeno srce občutiti na zemlji.

Kako velika sreča je biti katoličan. Zakaj pa ni več zanimaja za katoličanstvo? Temu je vzrok v tem, ker vse premalo premišljujemo, ko bi le malo več mislili o tem, bi ravnali in živeli drugače. Poglejmo malo, kaj pa so zahteve, potom katerih nam je mogoče doseči večno življenje? Posvečuj praznik, to je, hodi k službi božji, posebno ob nedeljah in zapovedanih praznikih, vzdržuj se mesnih jedi vse postne dni, ki ti jih zapoveduje sv. cerkev in poleg teh je še več drugih, ki se jih je treba po vesti držati. Ali je to nekaj, kar se ne da ali ne more izpolnjevati? Prav lahko se izpolnjuje, samo če je volja zato.

Vse to se prav lahko izpolnjuje, če sami tako hočemo. Seveda pa tega ne moremo doseči sami in brez pomoči od zgoraj. Toda potrditi se moramo mi sami in s pomočjo tistega, ki nas je ustvaril, bomo tudi dosegli. Kaj bi pa katoličani imeli na tem svetu, če bi ne imeli upanja na srečno večno življenje po smrti. Samo malo polejmo krog sebe, pa bomo videli koliko truda in vrnjenja je to kratko zemsko življenje. Kaj imamo od tega? Poglejmo si človeka, ki se je vse svoje življenje trudil, da bi si pridobil bogastva in zadovoljnosti med ljudmi in ali mu je bogastvo prineslo zaželjeni mir? Kaj še! Tak človek je varal samega sebe. Toda vara se le tak človek, ki drvi za nekim ciljem, a brez Boga, tak se prav gotovo vara.

"Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!" Na zemlji najdemo srečne in nesrečne ljudi. Ne mislim, da so srečni samo tisti, ki so si mogoče pomagali do boljšega življenjskega obstanka, ne, srečen je tisti, katerega srce je veselo in zadovoljno neglede kaj lastuje in kaj premore. Srečen in zadovoljen je tisti, ki je ohranil vero v Boga in ki veruje, da

bo srečen v večnem življenju. V tem je naša vera in njeni nauki, katere moramo vzeti za take kot so in po njih uravnati naše življenje. Katoličani moramo sami krotiti svoje telo in se poglobiti v duševno življenje, kajti tam bomo našli bogastvo in zadovoljnost, potem nam bo tudi sv. postni čas prijeten in razveseljiv, drugače pa nam bo zopern, kakor nam je zoperna vsaka druga neprijetna reč na svetu.

(Dalje prihodnjič.)

Neopazno premikanje naše zemlje

Če bi bili imeli naši predniki, živeči v pradavnih časih, svoje zemljevide, bi mi zdaj na njih ne spoznali zemlje. Razdelitev kopne zemlje in morij je bila takrat čisto drugačna.

Šele nekaj deset let je tega, ko so učenjaki ugotovili, da zemška skorja ni trda in nepremična. Nепrestano, čeprav počasi in nam ljudem komaj vidno premikanje zemlje vodi do silne napetosti, zaradi katere se površina zemlje večkrat pretrese ali celo razkolje. Naša zemlja ima mnogo velikanskih razpok, ki so nastale po neprestanem premikanju njenih sestavnih delov ob spremljevanju potresov.

Največja razpoka je široka okrog 6500 km. Razprostira se od Mrtvega morja preko Abesinije, Ugande in Ujasa do Indijskega morja. Zvezdoslovec na luni bi lahko videl na zemlji to razpoko, ne da bi dvomil, da je zemlja tu počila. Značilne za to zemsko razpoko so sporedne strme stene ob obeh straneh, segajoče ob Rdečem morju do 3000 m visoko. Največja izmed kotlin te razpoke je Rdeče morje, široko 200 do 300 km in globoko do 2400 m. To je orjaška kotlina, ki je nastala, ko se je zemška skorja napela in počila.

To so bile tudi tiste sile, ki so povzročile razkol zemlje proti ekvatorju. Presekale so na dva je tudi poedine ognjenike. Ti mogočni naravni pojavi so mogli biti samo posledica delovanja orjaških sil, kajti ponekod so se vdrla gorovja do 3000 m globoko in nastala so velika jezera brez odtoka.

Prevladuje mnenje, da je nastalo tudi Indijsko morje zaradi tega, ker je zemlja počila. Po naziranjih učenjakov je bila nekoč kopna zemlja med Afriko in Indijo, pa se je pozneje ta del zemlje pogreznil v morje. To nesrečo naj bi bila povzročila velikanska napetost zemске skorje, ki je razklala Afriko po dolgem.

Učenjaki so ugotovili, da se vrši premikanje proti ekvatorju. Jasno je, da mora priti počasi okrog ekvatorja do velikanske napetosti. Znanstveniki so lahko po skrbnem merjenju in opazovanju ledenikov pogledali v to skrivnostno snovanje zemskih sil, ki hočejo očividno še zdaj oblikovati gore in gorovja. V zemski skorji v Sredni Indiji se vrši silno premikanje zemskih plasti. Te zemске sile so nekoč potisnile Himalajo iz zemlje in še zdaj to gorovje počasi dvigajo. Toda izpreminjanje površine zemlje se vrši tako počasi, da ga človek ne more opaziti. Pod našimi nogami je vse v neprestanem premikanju, samo mi ljudje, nekaj let živeči na zemlji, tega ne opazimo. Če bi živeli vsaj tisoč let, bi videli lahko mnogo sprememb.

"Kaj za en duša se pa martra pri vratih?" sem lili in zavpil fantom, naj jo, ki so imeli po tleh nape, ne knjige in časopise, ne brleli vanje. Veste, mi tako udobno ne bere v tleh, v eni roki keks, v drugi senci.

Jaz sem pa delal naporno naenkrat pa me obsedela živja oseba našega spoznavanja predsednika Jima, ki mi je pred mene velik škerni reče: "Na, pa se baš!"

"Oh, halo, Jimek!" sem od silno prijazno, "kaj pa ti (?)" tod nosi?" Tisti vprašanje oklepaju je namesto besede sem jo takrat Jimu rekel, ne smem zapisati.

"Tako se imamo dobiti Kramerju, da nikdar tako eden prišel," se je jim Jim. In res, v moje stopi prijazna oseba pravi Ferdota, ki drži v roki men pladenj, lepo pritožim prtom in izpod pritožim hajale take dišave, kor beški ohceti. Jaz pa potepod prt in pred očmi mi prikazale neskončne dolge ga sveta, ki si jih more zmisli: dve pečeni gobolata, krompir, grah, gobe, vazu in ne vem kaj še vse, počasi, pa še jutri ma-

venjem Gradcu, ki se je pa časa spretno skrivl. Te je padel v roke pravice. ne vajo, da je P. zažgal zati je mislil, da se bo s hlevom la tudi hiša, v kateri stane zakonca Gros, na katere je požigalec jezen, ker mu ništa teta dati hčere za ženo. Zvešta namreč, da je bil P. krat kaznovan. Požar je počil nad din 12,000 škodo.

—V pijanosti se pokaže vost. V Ribnici na Pohorju je zopet dogodil primer, ki koliko zla povzroča med prebivalstvom alkohol. V gostilni je neki delavec voda z nožem nevarno ranil jega delavskega tovariša. Ja Kopa iz Josipdola, kat so morali na zdravniško b prepeljati v mariborsko bolnico. Napadalec se zagovar je bil pijan in da zato ne je delal. Dejanja se kes slej je bil na dobrem glas

Če verjamate a' pa ne

V tem, ko so se moje križale med svetovnimi mi in pečeni piškani, nadomada zavzoni zvonce tih. Pri vratih sem bil praviti posebne vrste. Ni kak burovž, ali kak kot bi po škafu udrihal, je tak, kot ga imajo mo mo pri nebeskih vratih. milo zapoje namreč, da lej srce zaigra radece kadar ga zaslišim. Tudi mu Jimmy se dopade in imava čas, pa se malo tem zvonce, v veliko hišni gospodinj, ki bil jevati, da jo bodo spram vampci grdi še pod zem sem ji že rekel, da kadu jazi za tem, da bom hodi čiti na oni svet, mora kdo zunaj pri vratih in zvonce pritiskati in pome. Johana ni rekla mo pisrke je malo bolj prestavljala po peči in brže mislila svoje, pa in nosti te misli lepo zasa žala. Pa ne da bi bila da bo prišel po moje grsti vse kdo drugi kot an

Vidite, kam sem zasla ja, oglasil se je hišni kakor sem tisti večno tako mi je bil gati večer tako mi kdo s slechemerjem vi potipal.

"Kaj za en duša se pa martra pri vratih?" sem lili in zavpil fantom, naj jo, ki so imeli po tleh nape, ne knjige in časopise, ne brleli vanje. Veste, mi tako udobno ne bere v tleh, v eni roki keks, v drugi senci.

Jaz sem pa delal naporno naenkrat pa me obsedela živja oseba našega spoznavanja predsednika Jima, ki mi je pred mene velik škerni reče: "Na, pa se baš!"

"Oh, halo, Jimek!" sem od silno prijazno, "kaj pa ti (?)" tod nosi?" Tisti vprašanje oklepaju je namesto besede sem jo takrat Jimu rekel, ne smem zapisati.

IZ DOMOVINE

—Aretiran požigalec. Dne 21. okt. je izbruhnil požar v hlevu posestnika dr. Arturja Pergerja v Mislinju. Hlev je pogorel do tal in z njim vred vsa živina, seno, slama in nekaj poljedelskega orodja. Kaj hitro je bilo ugotovljeno, da je morala požar začetiti zločinska roka. Sum je padel na P. iz Smartna pri Slo-

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvorniku K. Maya

Sovražnik

Ko je bil po priliki deset metrov od sovražnikove prednje straže, je Privat Mulhall ležal po dolgem, z desnim ušesom tesno pri tleh. Pritajene sape je prisluškoval. Vlekel je na uho, da bi ujel kako besedo, kašelji ali škrebjanje čevljev po zamrzli zemlji. Pa ni bilo nobenega glasu.

Mar so odšli? Bilo je ob enajstih ponoči. Tod na tej bojni črti je bilo vse tiho. V daljavi so enolično in otožno revskali težki topovi. Tukaj je bilo vse mirno ko v grobu. Mesec ni bil vzhel. Toda nebo ni bilo temno, le neprijazne sinje barve. Bile so zvezde. Tla so se mogla videti na daleč. Bila je huda zmrzal. Bajoneti kraj mrvtih mož so se svetlikali. Vse vprek nametane postavbe med črtama strelskih jarkov so bili mrtevci. Tega dne je bil tu boj.

Mulhalla so poslali ven, da odkrije, ali se je sovražnik umaknil s svoje bojne črte. Če se je, bodo opolnoči zasedli izpraznjene jarkove. Mulhall naj, če more, privede s seboj živega ujetnika. Malo prej so videli nekoga, ki se je razgledoval iznad odmaknjene stražnega rova, pred katerim je zdaj ležal Mulhall.

Zmeden od tihote je Mulhall začel pridružen kleti. Nehal je prisluškovati in se ozrl proti svoji bojni črti. Videl je motne obrise pred kratkim tu pa tam narejenih stražnih kotanj, vinkastih žičnih pregraj in kupov razrite zemlje. Mulhall je klel; čutil je besno sovraštvo do svojih častnikov. Tri leta je bil v bojni črti in nikoli na dopustu. V zaledju je vedno prenašal le kazni za predrznost in neobgljivost. V bojni črti so ga zaradi njegovega divjega poguma izbrali za vsak nevaren opravke.

Toda kakor hitro je prišel iz bojne črte, že je moral pred pribožnika, ker so ga zalotili umazanega na paradi, nenavzočnega, pijanega, ali ker je udaril kakega korporala.

Zlekjen na tleh je Mulhall razvneto mislil na krivico, ki so mu jo delali. Prevejano samopasno je namenjen splaziti se nazaj v svojo bojno črto in ustreliti katerega od častnikov ali narednikov, ki ga je mrzil. V mislih je z veseljem ponavljal to dejanje, dokler ni zadete žrtve videl pasti, zviti se in obležati na miru. Potlej ga je v mislih prestrašilo grozeče kričanje; narednik je zavpil njegovo ime; uzrl je velikega podčastnika, ki mu je peta ob peto zravnan bral izpričane dokaze. Prava ploha vpitja, topotanja in strah zbujaajočih besed. Zdelo se mu je, da neizmerno, neviden, nečloveški, izstrašnih besed zgrajen stroj ustvarja grozo, ki daje predstojnikom moč čezenj.

V primeri s tem je bilo tu zunanaj prijetno. Obrnil je glavo in spet pogledal proti sovražnikovi prednji straži. Mržnja se mu je zdaj usmerila v sovražnike. Njihove besede niso pomenile nič. Kadar koli jih je slišal, so se mu zdele podobne le pasjemu lajanju. Bal se sovražnikov ni in če je enega ali dva od njih ubil, mu je bila kazen odpuščena.

Nehal je misliti in pomaknil je spodnjo ustnico navzgor. Telo mu je odrevenelo. Pogladil je puškin zapirak. Za strel pripravljeno puško na tesno v rokah, se je po levi strani počasi odriaval naprej. Odganjal se je z levo nogo. Prisluškoval je pazljivo. Vinkal je ko kača, po nekaj col na hip. Dal ni nobenega glasu. Bil je že na pol razdalje, ko je hipoma obstal. Nekaj je bil zaslišal. Nekdo je moral gri-

sti skorjo trdega kruha, vojni prepečenec ali star zmrzel krušni krajec. Sovražnik. Tu spredaj, pet metrov proč, je bil sovražnik!

Varno se je zvrnil na trebuh in predejal puško predse. Zlagoma je otipal različne dele svoje opreme in orožja, da je videl, ali je vse v redu. Jekleno čeladno si je potisnil globlje v čelo, da mu je obod varoval obraz. Narkrivljal je hrbet, dokler ni bil na komolcih in koljenih. Vzpel se je na noge in roke. Dihaje natiho skozi nos, se je vlekel dalje počasi kakor poprej in celo tiše. Prišel je do stražne kotanje in z okopom, za majhno vzboklino, obležal pri miru. Sovražnik je bil kakšen meter od njega. Sovražnik je žvečel skorjo in sopesel na glas.

Mulhall je zlagoma privzdignil desno koleno. Postavil je desno nogo na tla pod seboj. Uravnal je puško v desni roki. Levoro roko je uprl v tla. Potlej je poskočil. Pognal se je naravnost v glavo moža, ki je bil v kotanji onstran. Toda ko je planil navzdol, je z nogo zadel ob nekaj tridega, izgubil puško in se zvrnil čez moža. Z glavo je udaril ob steno kotanje. Za spoznanje ga je omotilo. Vendar se je malone takoj pobral in stegnil roke, da prime sovražnika.

Trčenje je tudi sovražnika poradlo na tla. Prav ta čas se je z rokami opiral in vzdigoval ob steni kotanje, usta in oči široko odprte od strahu in čudenja. V desnici je držal kos črnega kruha. Po ustnicah je imel krušne drobtine. Njegov obraz je bil le nekaj col od Mulhallova.

Mulhallu so se roke, ki jih je bil nagonsko stegnil, da se spopade s sovražnikom, nehote povesele. S prečudno prevejnostjo bebca je Mulhall po bliskovo prestregel, da je sovražnik veli-

ko večji in močnejši ko on in da že skoraj vstaja. Mulhall je bil nasprotno še zvežen na tleh. Sovražnik se zdaj ni mogel ganiti, ker ga je bil otmrtvil hipni strah. Toda če bi se ga Mulhall lotil, bi prav tista roza storila, da bi se bojeval ko norec. Mulhall je to vedel in miroval. S svojim obrazom je posnemal sovražnikovega. Odprl je usta in razširil oči.

Opazovala sta se ko dva tuja otroka in ostala negibna. Njuni puški sta ležali druga vstric druge na dnu kotanje. Sovražnikova puška je bila naslonjena na steno jame, ko se je bil Mulhall spotaknil ob njo in izgubil svojo. Zdal ni bil nobeden oborožen. Z obrazoma sta si bila tako blizu, da sta se slišala dihati.

Sovražnik je bil mlad fant, toda dorasel in zelo velik. Imel je rdeča in gladka lica in rdeče ustnice. Bil je trdnih in voljnih mišic. Mulhall je bil tršat, suh in žilav. Obraz je imel blede in obrunkast. Gledal je ko podlasica. Povešeni plavi brki so se mu zavijali v usta. Primerjen s postavnim mladim sovražnikom velikih udov in prožnih čvrstih mišic, je bil videti zaguljen, grd, grbast in izžet od vojne.

Navzlic kakor od groze bebašto odprtim ustom je Mulhall še naprej zverinsko in mirno prežal na priložnost, da prime sovražnika. Ko bi le mogel doseči puško, izmotati sekirico ali izvleči bodalo! Toda saj mora upleniti tega fanta živega! Vleči ga mora nazaj po zmrzlih tleh, za zatilnik, zbadajoč ga z bajonetom!

V tistem je sovražnik storil nekaj čudnega, kar je Mulhalla čisto zmešalo. Najprej se je sovražniku obraz zjasnil v nasmeh. Nato se je zasmel na vse grlo, da je pokazal zdrave in bele zobe, ki so se zdeli ko zobje zamorca. Smejal se je z nizkim, grlenim glasom. Medtem je imel oči še vedno razširjene in polne groze. Potlej je počasi, sunkovito in krčevito dvigal roko s kruhom, dokler ni bila skorja pred Mulhallovim obrazom. Tedaj se mu je obraz vnovič zresnil in izraz spremenil.

Strah v njegovih očeh je popustil. Postale so krotke in prijazne. Ustne so mu strepetale. Potlej se mu je streslo vse telo. Kretajoč z rokami in rameni, je Mulhallu vneto ponujal kruh. Premikal je ustne in nekaj grulil, česar Mulhall ni razumel. Drugekrat se je Mulhallu to govorjenje vedno slišalo ko pasje lajanje. Tokrat je zvenelo drugače.

Mulhall se je zmedel, bilo ga je sram. Nagrbnil je čelo. Sprva se je jezil na sovražnika, ker je zbudil v njem dolgo zagrebeno čustvo človeške dobrotljivosti. Potlej je postal nezaupljiv. Ali je kruh zastrupljen? Ne. Sovražnik ga je sam jedel. Nato se mu je iznenada zahotelo zjokati se. Pomislil je na živinsko zakrknjenost in okrutnost svojih tovarišev in predstojnikov in se sam sebi hudo zamislil. Mulhall'a so vsi zaničevali. V lesenjači ni nihče maral imeti odeje z njim naspol. Čaja je dobil vedno zadnje kaplje. V kantini so se odmikali od njega. Kadar je bil privezan na kolo poljske kuhinje, so ga fantje iz navade sramotili in kričali vanj: "Ali te prijemljejo, Mull?" S solzami v očeh je Mulhall kanil ugrizniti roko, ki mu je pomajjala kruh. Zakrivila je, da se je vsa strahotna beda njegovega bitja zvrhala. Oropala ga je edine tolažbe, sovraštva do nekoga, ki mu je mogel storiti hudo, ne da bi bil kaznovan.

Bil je že na tem, da mu izbije kruh iz rok, ko ga je posvarila nagonka zvižavnost. Torej je vzela kruh. Negotovo je šaril z njim. Potlej ga je zmašil v žep svoje sukunje. Sovražnik se je raztresel in venomer brbljaje začel spet kazati z rokami. Iznenada je sovražnik nehal brbljati. Oba sta se umirila in

se opazovala. Njuna obraza sta postala spet nezaupljiva. Z očmi sta si merila tuji postavi. V obrazu se jima je začrtala mržnja. Roke so se jima nemirno pregibale.

Mulhalla je sovražnikovo vedenje malce zmedlo in začel se je bati. Določno se je zavedel njegove velike postavbe. Zategadelj je začel sovražnika posnemati in gruliti ko oni. Prijel ga je za rokav in blebetal: "Hu. Ju. Uh. Uh." Potlej je sesal prst, ki si ga je bil vtaknil v usta. Nato je naglo pokimal. S sumnjo v očeh ga je sovražnik začudeno gledal.

Mulhall si je snel jekleno čeladno. V čeladi je bila zmečkana cigareta. Vzel jo je iz nje in dal sovražniku.

Sovražniku se je obraz spet uvedril. Prevzela ga je ginjenost. Vzel je cigareto in nato poljubil Mulhallovo roko. (Dalje prihodnjič.)

Cene mesa v Gorici. Za nadrobno prodajo mesa so v Gorici določene sledeče cene: volovsko meso v zadnjem delu brez kosti stane 1 kg 14.80 lir, v sprednjem delu s kostmi 8.80 lir, kravje meso te vrste se prodaja kg po 13.80 in 7.80 lir, jetrta, jezik, možgani stanejo po 11 do 13 lir kg.

Na mesto potopljene poljske podmornice "Orzel" je bila v angleškem pristanišču splovljena nova podmornica "Sokol."

MALI OGLASI

VSAK PETEK se pri nas servira ribja pečenka, vino, pivo in žganje
Se toplo priporočava
MAROLT CAFE
1128 E. 71 St.
1129 E. 68 St.
Odprto do 2:30 zjutraj

V najem
Odda se v najem tri sobe s kopalščem. Vprašajte na 6710 Bliss Ave. (68)

Soba se odda
Poštenemu fantu ali možu se odda opremljena soba z vsemi ugodnostmi. Vprašajte na 6404 Carl Ave. (68)

Gostilna naprodaj
Proda se gostilna po jako zmerni ceni, na zelo prometnem kraju. Vse moderno urejeno. Vprašajte na 1245 E. 55. St.

Služba v uradu
Mlado slovensko dekle dobi delo v uradu; plača po dogovoru. Za naslov vprašajte v uradu tega lista. (66)

1940 PHILCO in Zenith radio
—kupite sedaj in prihranite od 20% do 40%.

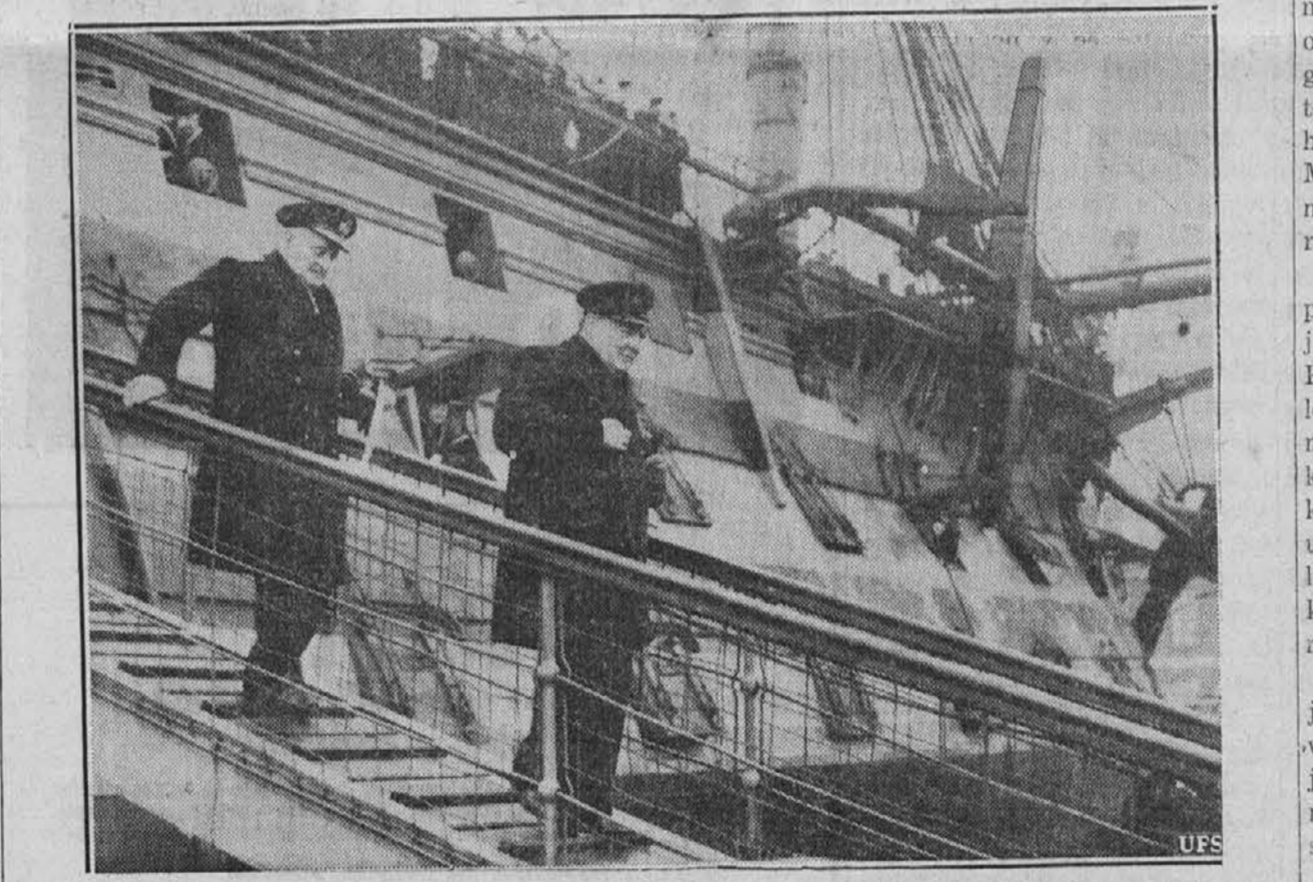
Norwood Appliance & Furniture
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185. St.
Thur.-x)

FR. MIHČIČ CAFE
7114 St. Clair Ave.
Vsak petek serviramo ribjo pečenko
ENdcott 9359
6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se pripravljamo za obisk.
Odprto do 2:30 zjutraj

RE-NU AUTO BODY CO.
876 East 152nd St.
Popravimo vaš avto in prebarvamo, da bo kot nov.
Popravljamo body in fenderje.
Welding!
J. POZNIK — M. ZELEDIC
GLENVILLE 3830.

East 61st St. Garage
FRANK RICH, lastnik
1109 E. 61st St.
HEnderson 9231
Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt
15425 Waterloo Rd.
KEMmore 2337-M
EDINA SLOVENSKA IZDELAVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Premier Winston Churchill, desni na sliki, si je ogledal staro in slavno leseno bojno ladjo "Victory", s katero je Nelson obeladl morje za Anglijo pred 140 leti. Za Churchillom na sliki je admiral baron William James.

Turčija je pričela z vso naglico zbirati svoje vojaštvo, da se odločno postavi Nemcem po robu. Kajti turško časopisje dan za dnem svari ljudstvo pred velikim prijateljstvom z Nemci, ker je samo navidezno. Slika nam kaže turško vojaštvo na manevrih.

"Ne imejte me za norca, senor!"
"Ne norčujem se! Dva tisoč pesosov imate, vse črede in vse, kar so vam Yume odnesli."
"Zakaj?" sem vprašal napeto.
"K haciendi spada tudi živorečni rudnik. Ni bil v obratu, ker mi je manjkalo delavcev in ker je kraj razkričan radi vpadov roparskih Yumov."
"Tudi sam sem že tako čul in..."

Umolknil sem. Sum se mi je zbudil, tako strašno, tako grozen sum, da mi je okamenel jezik, da mi je zablaznel sapo.
Le satanski Melton je bil razgledoval take peklenke hudobije.

Kako sem ugibal in iskal, kaj pomeni Melton z izseljenci in haciendo —. In kako lahko je bilo uganiti —. Saj sem zvedel pri prvem obisku v Uresu, da Melton haciendi tudi živorečni rudnik —. Pa niti za trenutek nisem mislil na tisti rudnik —.

Lač se mi je zasvetila v tekoči, jasno sem videl —. Pa jasno me je napolnila z grozo —. Kdor le količkaj ve, kaj se tu delati v živorečnem rudniku, me bo razumel. Delo v rudnikih je zdravju in življenju skrajno škodljivo, delavci zapisan počasni smrti. Kajti Melton satanski Melton poskrbel za moderne higijsne naprave, da se bo brigal za zdravje izseljencev, na to niti misliti ni bil. Melton in nemilost so mu bili vsi pogodbi —. Sicer pa, če bi vedel za nje v oddaljenem, samotnem rudniku sredi goroze —.

Groza me je obšla, strašna groza in odgovornost za rojake. S hrupnim glasom sem vprašal: "Kje je rudnik?"
"V gorah, pet dni ježe odtod."
"Pa sem čul, da je do studenca samo tri dni ježe iz Uresa —."
"Seveda. In Fuenti."
"Kje pa?"
"Če potujete s haciende k rudniku, pridete mimo Skalnega studenca. In to je prav tisto, računesar bi končno le dvomil nad Meltonom —. K Fuenti je potovanje pravite —."
"Aha —! Se vam končno le razjasni sumi o njegovi plemenitosti in velikodušnosti —?"
"Vem, pri čem da sem. Melton kupil haciende radi haciende, ampak predvsem radi rudnika. Rudnikom lahko zasluži milijone, če ima delavce. In delavce Melton je njegovo prigovarjanje, da se tako neumni, da ste mu Melton, rudnik in vseh triindvajset izseljencev prodali za dve tisoč pesosov —."
"Povejte, ali se bode vedno Melton, da je Melton poštenjak in poštenjak?"
"Lopov je, ne pa poštenjak —! Melton je, slepar, ropar, pravi satanski —! In jaz sem največji osel, kar jih je po božjim solncem!"
"Če že ne največji, pa vsaj vedno osel ste, don Timoteo! Svaril sem vas!"

"Da, svarili ste me —!" je dehal in se udaril po čelu. "Da bi Melton bil verjel —!"
"Da ste mi verjeli, bi še danes sedeli na haciendi, Yume bi bili s krvavimi glavami odbili in Melton bi sedel v ječi —!"
"Da! Tako bi bilo, tako bi bilo!"
In res nesrečen je sklenil ročice.

"Mesto tega pa sem berač —! Melton me ni razdjal in požgali, Melton odpeljali, ničesar nimam, Melton prav ničesar —!"
"Pač! Dva tisoč pesosov imate..."

"Denar bo ostal v vašem žepu! Črede dobite, pa tudi haciendo. Prisilili bomo Meltona, da vam vrne posest, in tistih dva tisoč pesosov obdržite za odškodnino."
Ves vesel je dejal:
"Ali bi se res dalo narediti?"
"Se vse kaj druga se da narediti. Povem vam, celo kupčijo utegnemo razdreti! Le dokazati moramo, da je Melton naročil napad na haciendo."
"Kako bode to dokazali, senor?"
"Upam da bom."
"O, da bi vam bil koj izprva zaupal —! Tako odločno govorite, tako samo po sebi umevno je, kar pravite, kot da imate posestvo že v žepu —. Zdi se, da vam kar nobena reč ni nemogoča —."
Tedaj se je oglasil Apač, ki je ves čas molčal.

"Mojemu bratu Old Shatterhandu ni nič nemogoče. Vse doseže, kar hoče. Yume so ga določili za kol, pa svoboden je in vse jih je ujel."
"Nisem jih jaz ujel, Winnetou jih je!" sem ugovarjal.
"Ne. Old Shatterhand jih je!"
"Prišel si mi Mimbrenje, ki bi brez njih ne bil ničesar opravil!"
"In Mimbrenji bi ne bili prišli, da jim Old Shatterhand ni poslal sela!"
Spor je rešila nežna soproga alcaida

(Dalje prihodnjič)

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

III—KRIŽ

"No, za lepega se še sam nisem nikdar imel," je odgovoril mirno.

"Jaz pa sem vendar mlada in lepa —" sedla mu je v naročje, solze so se ji udrele iz oči, ko mu je z obema rokama oklenila glavo: "Simon — pogledaj me — le zakaj mi ne vračaš — nikomur drugemu nisem privoščila, da bi me imel, samo tebi — že kot majhno dekletce sem si mislila, takšen kot ti mora biti nekoč tudi moj mož —. Ali se spominjaš, nekoč sva te smeli z Ulvhildo spremljati — hotel si z očetom na pašo, da bi si ogledal njegovega žrebeta — Ulvhildo si nesel čez potok, mene pa je hotel vzdigniti oče, a jaz sem zakričala, da moraš tudi mene prenesti na drugo stran. Ali se spominjaš?"

Simon je prikimal. Dobro se je spominjal, da se je mnogo ukvarjal z Ulvhildo, tako žal mu je bilo lepega otroka, ki je bil tako nadložen. Najmlajše sestre se ni več spominjal ali le toliko, da so imeli še enega otroka, ki je bil mlajši kot Ulvhild.

"Tako lepe lase si imel —" zarila je prste v svetlo rjavo valovito grivo, ki je padala Simonu nekoliko na čelo. "Niti enega sivvega lasu še nimaš — Erlend ima že skoraj toliko belih kot črnih las. — In potem mi je bilo tako všeč, da so se ti napravile v licih jamice, kadar si se nasmešnil — in da si bil zmeraj tako vesel —"

"No, takrat sem bil pa le nekoliko brhkejši kot danes —"

"Ne," je vroče zašepetala — "če me lepo pogledaš —. Ali se veš, kdaj sem ti prvič spala v naročju?"

— Ležala sem, zobje so me boleli in stokala sem — oče in mati sta spala, na izbi pod streho je bilo temno, ti pa si prišel h klopi, na kateri sva ležali z Ulvhildo, in vprašal, zakaj se jočem. Prigovarjal si mi, naj bom tiho, da ne zbudim drugih, potem pa si me vzel v naročje, prižgal luč, obrezal trsko in me zbadal v meso okoli bolnega zobca, dokler se ni pokazala kri. Nato si zagovoril trsko in potem me ni več bolelo in smela sem leči k tebi v posteljo in ti si me držal v naročju —"

Simon ji je položil roko na glavo in si jo pritisnil na rame.

Zdaj, ko je pripovedovala, se je spomnil: bilo je tedaj, ko je prišel na Jorundgaard in Lavransu povedal, da bi bilo bolje, ako bi se med njim in Kristino razdrlo. Tisto noč je le malo spal — in zdaj se je domislil, da je ob neki priliki vstal in se zavzel za malo Ramborgo, ki so jo boleli zobje, da je stokala na postelji.

"Ali sem bil kdaj tak nasprotni tebi, Ramborg — da bi lahko po pravici rekla, da te nimam rad —?"

"Simon — ali se ti morda ne zdim vredna, da bi me imel rajši kot Kristino? Malopridno je ravnala s teboj in goljufala te je — jaz pa sem vsa ta leta te katala za teboj kot psiček —"

Simon jo je previdno postavil na tla, vstal in jo prijel za roke:

"Ne govori več o svoji sestri Ramborg — na ta način. Ne vem, če sama slutiš, kaj govoriš. Ali ne misliš na to, da se bojim Boga — ali si res moreš misliti o meni, da ne bi bežal pred sramoto in tistim najhujšim grehom ali da se ne bi spomnil svojih otrok in vseh svojih sorodnikov in prijateljev? Saj sem vendar tvoj mož, Ramborg, nikar ne pozabljal tega in ne govori tako z menoj —"

"Vem, da se nisi prepričal zoper božje postave ali zoper pravico in poštenje —"

"Tvoji sestri nisem nikdar rekel besedice, in kadar se je nisem tako dotaknil z roko, da bi tega ne mogel zagovarjati na sodni dan — Bog in njegov apostol sveti Simon sta mi lahko pričala."

Ramborg je molče prikimala. "Ali misliš, da bi bila tvoja sestra taka nasprotni meni kot je bila vsa ta leta ako bi mislila kot ti — da jo ljubim iz grešnega poželenja? Potem Kristine ne poznaš."

"Oh, nikdar ni razmišljala o tem, ali ima razen Erlenda še kdo drugi poželenje po njej. Saj je komaj čutila, da smo tudi mi iz mesa in krvi —"

"Da to je pač resnična beseda, Ramborg," je mirno rekel Simon. "Potemtakem pa sama lahko izprevidiš, kako nespametno je, da me mučiš z ljubosumnostjo."

Ramborg mu je umaknila roko.

"Saj tako pa nisem mislila,

Simon. Ampak tako kot njo, me ne še nikdar nisi ljubil. Se vedno živi v tvojih mislih — name pa misliš le malo, kadar me ne vidiš."

"Za to pa nič ne morem Ramborg, da je moško srce tako ustvarjeno in da je to, kar se vanj zapiše dokler je še mlado in vroče globlje vrezano kot vsi drugi znaki, ki se kesneje zarišejo vanj —"

"Ali nisi nikdar slišal tistega pregovora, ki pravi, da je človeško srce prvo, kar se v materinem telesu prebudi v življenje, in zadnje, kar v njem umre," je tiho rekla Ramborg.

"Ne —. Ali je prepogor ki se tako glasi —? No, saj je tudi lahko resničen." Bežno jo je pogledal po bledem licu. "Ampak če hočeva to noč sploh še kaj spati, morava zdaj v posteljo," je rekel trudno.

Ramborg je kmalu zaspala; Simon ji je oprezno potegnul svojo roko izpod tilnika, se pomaknil prav na rob postelje in si potegnul krzno čisto do brade. Srajco je imel na rami vso premočno od njenih solza. Žena se mu je hudo smilila — obenem pa je z novim obupom v srcu začutil, da ne bo več mogel tako živeti z njo kot bi bila slep, neizkušen otrok. Sprijazniti se bo moral z zavestjo, da je Ramborg zrela žena.

Za šipo se je že sivilo — majska noč je kopnela. Simon se je čutil do smrti trudnega — in jutri bo praznik. V cerkev ne pojde — čeprav bi bil tega krvavo potreben. Nekoč je bil Lavransu objubil, da brez tehtnega vzroka nikdar ne bo zamudil maše — toda ni mu kdo ve kaj pomagalo, da je vsa ta leta ostal zvest svoji objubi, je grenko pomislil. Jutri ne bo jezdil v cerkev —.

Drugi del KRIVCI

I

Kristina ni zvedela čisto natančno, kaj se je zgodilo med Erlendom in Simonom. Erlend je povedal njej in Bjorgulfu, kaj je Simon pravil o svojem potu na Dyfrin, in da sta se nato zapletla v prerekanje, ki se je končalo s tem, da sta se ločila v sovraštvo. "Več ti o tej stvari ne morem povedati."

Erlend je bil nekoliko bled, njegov obraz je imel trden in odločen izraz; odkar sta bila poročena, ga je takega le malokdaj videla. Vselej pa je to pomenilo, da gre za stvari, o katerih ne mara kaj več govoriti.

Vedno je bila nejevoljna, kadar je Erlend s takim obrazom poslušal njena vprašanja. Sam Bog ve, saj ne zahteva, da bi jo imel kdo za kaj več kot čisto preprosto žensko, najrajši bi se otrešla sleherne odgovornosti za vse, kar se ne tiče otrok in gospodinjstva. Zdaj pa je prisiljena skrbeti za toliko stvari, kar bi morala biti po njenem mnenju vse prej dolžnost kakšnega moškega — toda Erlendu se zdi to čisto samo po sebi razumljivo, saj je vse na njenih ramenih. Zato se mu slabo pada, da je tako ošaben in da jo kar na kratko odpravi, kadar zahteva obračun o kakšni stvari, ki jo je storil na lastno pest, pa zadeva njihovo skupno blaginjo.

Sovraštvo med Erlendom in Simonom Darrejem ji je težko ležalo na srcu. Ramborg je bila njena edina sestra. In ko je pomislila, da se ne bo več mogla shajati s Simonom, tedaj šele ji je postalo zares jasno, kako rada ima tega človeka in kako hvaležna mu mora biti — v svojem težkem položaju je imela v njegovem zvestem prijateljstvu najboljšo oporo.

Vedela je tudi, da bodo zdaj po vsej dolini ljudje začeli govoriti — da so se Jorundgaardski sprli zdaj tudi s Simonom na Formu. Simon in Ramborg sta bila povsod priljubljena in spo-

štovana. Njo samo, njenega moškega in njene sinove pa so skoraj vsi merili z nezaupanjem in nejevoljo, to je že davno opazila. Zdaj bodo ostali čisto osamljeni —.

Tisto prvo nedeljo, ko je Kristina stopila na trato pred cerkvijo in zagledala tamkaj Simonu, ki je stal nekoliko skrit med gručo kmetov, je mislila, da se bo od bridkosti in sramu pogrenzila v zemljo. Pozdravil je njo in družino z naklonom glave, toda prvič se je zgodilo, da ni pristopil, jim stisnil roko in se spustil z njimi v pomenek.

Ramborg pa se je približala sestri in jo prijala za roko:

"Hudo je, sestra, da sta se najina moža sprla — medve pa si zbog tega ne bova navzkriž —," stopila je na prste in poljubila Kristino, tako da so lahko videli ljudje na pokopališču. Toda

Kristina je, ne da bi vedela, zakaj — začutila v sebi, da Ramborg kljub vsemu ni preveč žalostna. Erlenda nikdar ni mogla — sam Bog ve, če ni sama naščuvala moža zoper Erlenda, namenoma ali ne —.

Vendar je Ramborg vselej prišla in pozdravila sestro, kadar sta se srečali pri cerkvi. Ulvhild je na ves glas sprasovala, zakaj teta ne prihaja več k njim, nato je stekla k Erlendu in se njemu in starejšima sinovoma obešala za roko. Arngjerd je tiho stala poleg mačehe in očividno v zadregi podala Kristini roko. Simon, Erlend in njegovi sinovi so se izogibali drug drugega, kolikor se je dalo.

Kristini se je hudo tožilo tudi po sestrih otrocih. Deklici sta se ji močno prikupili. In nekega dne, ko je Ramborg pripeljala sina s seboj k maši in je Kri-

stina po službi božji Andresa la, kadar so ga stariši priložila, so jo obile solze. Tako rada je imela tega drobnega, šibkega dečka — in ker sama zdaj ni več imela prav majhnih otrok, ji je bilo v tolažbo, da se je lahko ukvarjala s tem malim nečakom s Forma in ga razvaja-taksijev.

Točna postrežba

KADAR želite poslati denar v staro domovino, pošiljatev je garantirana;

KADAR rabite krstni ali rojen list iz starega kraja;

KADAR potrebujete notarske listine ali notarski papir;

KADAR želite napraviti prošnjo za prvi ali drugi ljanski papir, se vedno obrnite na:

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave., v Slov. Nar. Domu

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjamo sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da je Bogu vdan za večno počitko naš nadvse ljubljeni soprog in oče

MIHAEL KNEZ

Pokojni je bil rojen 29. septembra, leta 1884 v vasi Ježice pri Ljubljani. Preminul je dne 10. februarja 1941, star 56 let. Pokopani so bili v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. na sv. Pavla pokopališču dne 14. februarja. Pokojni je bil član samostojnega društva služenci. Poleg tukaj močno žalujoče soproge in hčer, zapušča tukaj in v stari domovini več bližnjih sorodnikov.

Najlepše se želimo zahvaliti vsem onim, ki so položili venca in krsto blagopokojnega. Našo zahvalo naj prejmejo sledeči: Zina Rudolf Kumel, Mr. in Mrs. J. Trček, Mr. in Mrs. Hocevar, Mr. in Mrs. Joseph Hocevar, Mr. Frank in Frances Jaklic, Mr. in Mrs. Kumel, Mr. in Mrs. Kausek, Mr. in Mrs. Paul Antonin, Mr. in Mrs. Anthony Antonin, Mr. in Mrs. Max Urankar, Mr. in Mrs. Krivec, Mr. in Mrs. Lewis, Mr. in Mrs. Podborssek, Mr. in Mrs. Jelerčić, prispevatelj venca odjemalcev.

Iskrena zahvala darovalcem za svete maše, katere bodo obhajane v mirni pokoj blage duše. Naša zahvala naj velja sledečim: Mrs. John Trček, Darwin Ave.; družina Svigel, družina Svigel, Mr. in Mrs. J. Porch, Mr. John Svigel, Mr. in Mrs. Klemenc, Mr. in Mrs. Sador, Mrs. Alice Baber, Mr. in Mrs. John Sluga, Mr. in Mrs. Agnes Zagorc, Mrs. Mary Grill, Mr. Frank Jakše, Mr. in Mrs. Gubanc, Mr. J. Smole, Mr. in Mrs. J. Mihelich, Mrs. Mary Gubanc, Mr. in Mrs. Tony Kure, Mrs. Helen Stoneman, Mr. J. Urankar, Mr. in Mrs. Frank Urankar, Mr. F. Laurich, Mr. Frank Kumel, Mr. Anton Zust, Mrs. A. Kness, Parkgrove Ave.; Mr. in Mrs. Ed. Anton, Mrs. Macek, Mr. in Mrs. Frank Zupec, Mrs. Ann Susman, Mrs. Francis Jaklic in sin, Mrs. Agnes Urankar, Mrs. Frank, Mr. Anton Malovasic, Mr. Frank Samsa, Mr. Tony Jerman, Mrs. J. Rome, Mr. in Mrs. J. Herman, Mrs. Boldan, Mrs. Frances Molovašič, Mrs. D. Sulen, Mr. F. Urankar, Mrs. J. Svigel, Mrs. sепhine Starc, Mr. in Mrs. M. Luznar, Mrs. Mary Odlaček, Mrs. J. Rome, Mrs. Mary Treck, Mr. Joe Tekavčić, Mr. in Mrs. F. John Marolt, članice društva Woodman of the World Lodge, 125 W. C. naj prejmejo najlepšo zahvalo, ker so prišle kropiti gopokojnega.

Najlepšo zahvalo naj prejme monsignor Vito Hribar za podelitev svetih zakramentov, opravljenih za dušo našega pokojnega. Hvala Hribarju ob fare sv. Pavla za tolažilni obisk ob izdihu blage duše.

Iskrena hvala Mr. Geo. Papesh in Mrs. Mary Le wis za veliko pomoč in naklonjenost ob času najvšečje žalosti v družini.

Najlepšo zahvalo naj prejme pogrebni zavod August F. Svetek za najboljšo postrežbo, veliko naklonjenost in lepo urejen pogreb.

Hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago kot tudi onim, ki so priložili pokojnega kropiti, so pri njem čuli, nas tolažili ob počitku. Končno hvala tudi vsem onim, ki ni bilo imena označeno v zahvali za vse, kar so nam dobrot storili ob času tuže in žalosti v družini.

Ljubljeni soprog ter dobri in nezabni oče. Z boko tugo v srcu in rosnim očesom smo Te izročili materi zemlji v naročje, da snivaš spanje večnega mira in izpočitka. Jadno je v družini, odkar Te ni med nami — hladni grob ugrabil nam je najdražjo. Ob svežem grobu Ti užalosteni kličemo: "Spodaj si v Bogu v tuji zemlji do svidenja nad zvezdami."

Zalujoči ostali:

MARY KNEZ, soproga.

ALICE, poročena KUMEL, hčerka.

RUDOLF KUMEL, zet; JOAN, vnukinja.

Cleveland, O., 20. marca, 1941.

BOGATO, MEHKO ŽGANJE FINEGA OKUSA . . .

po zmerni ceni

• V highballs, v cocktails, prijeten, kakor ga servirate, vam bo ugajal Barclay's Red Label bo-lje. Zmesan od strokovnjakov iz najizbranejših žit, ima to popularno žganje bogat, mehak okus, zato je najbolj priljubljeno v Ohio. Vaš prvi požitek vas bo prepričal, da ga ni boljšega po tej ceni.

JAS. BARCLAY & CO., LTD. Detroit, Peoria, Glasgow, Scotland

92c FULL PINT

Code 3094-C

KVORT \$1.76

Code 3094-A

100% Grain Neutral Spirits

Barclay's RED LABEL BLENDED WHISKEY

MORRIS NAČRT za avtna in osebna POSOJILA

Posojilo v "gotovini" na vaš avto takoj na mestu!

Pridite in prepričajte se, zakaj se tisoči poslužujejo te "hitre akcije" in preproste načina za gotovino. VARNOST—avto in vaš podpis. Mi tudi refinanciramo vaš avto—na manjša odplačila, na daljši čas.

POSOJILA NA OSEBNI "PODPIS!"

Kvalifikacije: stalna zaposlitev in dobro ime. Pomnite, da ta banka specializira na "osebnih" posojilih za vsak pameten namen. Vprašajte nas za posojilo \$100 do \$5,000

Morris Plan Bank

921 Huron Rd. — Lee Rd. pri Meadowbrook
Detroit pri W. 117 St. — St. Clair pri E. 147 St.
14006 Kinsman Road

Član Federal Deposit Insurance Corporation

MADE TO MEASURE SPRING SUITS \$22.50 TOPCOATS

Made to your individual measure. In the styles you prefer and the pattern you like the best.

ORDER NOW FOR EASTER!

READY TO WEAR **TOPCOATS** 16.95 and 18.95

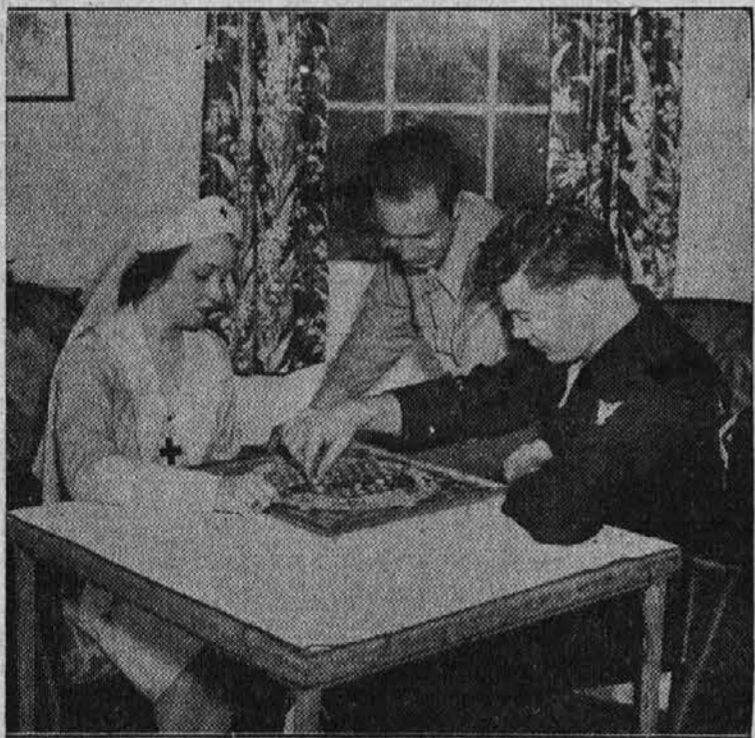
BRAZIS BROS. CLOTHES
6905 Superior Avenue

6122 St. Clair Ave. 15602 Waterloo Rd.

Open evening till 7:30 o'clock

OBLEKE sčičene in zlikane 75c

NEW YORK DRY CLEANING
6120 Glass Ave.

Ameriški Rdeči križ in prostovoljni delavci so na vse strani zaposleni, da doprinejajo svoj delež k obrambi dežele. Zgornja slika nam kaže eno izmed "Gray Ladies", katere naloga je, da poleg drugih dolžnosti dela družino vojaškim invalidom.

"We're in the Army now . . ." sedaj prepeva krog 6,000 clevelandskih fan-tov. Ta pesem pa velja tudi za delavce Rdečega križa, ki so sedaj zaposleni pri različnih delih v ameriški armadi, s katero v vseh ozirih sodelujejo.

Clevelandski oddelek je sedaj na delu, da izvrši 350,000 raznih obvez za bolnišnice. To število predstavlja clevelandsko kvoto ali 90% vseh obvez, ki jih bodo izvršili delavci Rdečega križa. Zenske članice Rdečega križa, ki

jih nazivljejo tudi "Gray Ladies," radi njih sive uniforme, še sedaj delujejo po raznih bolnišnicah, kjer se nahajajo vojni veterani, katerim so vedno pripravljene napraviti eno ali drugo uslugo, da jim tako lajšajo njih gorje.

Iz tega razloga se obrača Rdeči križ na Clevelandčane, da se tudi letos v še večjem številu odzovejo kot kdaj prej, bodisi z doneski ali drugim prostovoljnim delom, ki ga lahko vršite za to cionkoljubno organizacijo.